

Трамп је и званично председнички кандидат. Чувам се од претераних очекивања, којима се у америчкој изборној години, осим око половине Американаца, зарази и приличан део света.

Ипак, тешко је сетити се да је икада етаблирани поредак доживљавао тако крупне изазове и оспоравања, и то од чак двојице важних кандидата – Трампа и Сандерса. Сандерс се у међувремену, у најгорем маниру европских социјалдемократа „растворио“ и „легао на руду“ Вол Стрита и олигархије. Дакле, остао је само „десничар“ Трамп.

Пре неколико дана сам срео једног изразитог америчког левичара, готово комунисту. На моје питање колико ће се Сандерсових присталица одазвати на Трампов позив да за њега гласају, он је прво показао на себе, па онда дао процену – око 20%. На Западу су шанчеви између левице и деснице много дубљи него у Русији и код нас, али такав проценат би могао бити довољан за победу.

Огромна већина присталица подржава Трампа због његове чврстине и аутентичности, због неприпадности естаблишменту. Поред тога, Трамп заговара протекционизам за америчку привреду и државно здравствено осигурање, „као у Канади“. „Аналитичари“ у Америци (ништа бољи од овдашњих) одмах кажу – па да, то је популизам и – социјализам!

Очигледно да је у систему велико зло, које у Европи углавном називају „неолиберализам“, а у Америци често и „неоконзервативизам“ (зависно да ли долази од „леве“ или „десне“ партије). Тај систем „слободне трговине“ и „слободних финансијских шпекулација“ (у ствари најсуровије криминалне пљачке која је икад измишљена), који се утеривао претњом НАТО агресије:

- 1) више не функционише, јер се на светску сцену вратила Русија, потпомогнута Кином и већином човечанства;
- 2) донео је свету хаос, патње, тероризам и одступање од вековима учвршћиваних принципа демократије, међународног права и човекољубља;
- 3) не само да није донео довољно користи Америци, која њиме командује, већ је за већину њених грађана постао неподношљив.

Отуда Трамп. Отуда потреба за променом система, односно за уклањањем његових малигних делова.

Отуда потреба за човекољубљем и општеном карактером система. А то значи и патриотским и националним и социјалним. А демократија у којој се све купује и продаје, заснована на новцу, нема никакве везе са влашћу и интересима народа.

Код нас Срба постоји богата традиција православља, човекољубља, одбране људског и националног достојанства и слободе, задругарства, самоуправе и других напаметнијих, најправеднијих и најефикаснијих форми привредног и социјалног организовања.

Дакле, хајдемо, као сада већ већина земаља у свету, храбро својим путем! И већина ће нас и разумети и

поштовати. А ако нас неко баш и не схвати (утолико горе по њега), умећемо да се одбранимо!

20. јул 2016.

ВЛАДИМИР КРШЉАНИН